Match/mismatch in de professionele identiteitsontwikkeling van een huisarts in opleiding.

Haio: Verelst Freya , U.G.
Promotor: DECAT Peter , U.G.
Praktijkopleider: Boone Kathy , DE COOMAN Ilse , DESIMPELAERE Patrick , GALLE Veerle , VLIEGHE Barbara

Context: Tijdens de opleiding geneeskunde start de professionele identiteitsvorming (PIF) tot arts. PIF is een evolutief proces met verschillende beïnvloedende factoren en loopt verder tijdens de vervolgopleiding en de latere carrière. De ziekenhuisstage werd ingevoerd in de MaNaMa-opleiding huisartsgeneeskunde aan de Universiteit Gent in 2018. Door de wijziging in het curriculum duurt de opleiding nu 3 jaar, verspreid over 3 stageplaatsen, waarvan 2 in de huisartsenpraktijk en 1 in het ziekenhuis. Er is eerder nog geen onderzoek gedaan naar de invloed van de ziekenhuisstage op de PIF van de huisarts-in-opleiding (HAIO).

Onderzoeksvraag: In deze masterproef onderzoeken we de ervaring en het proces van de PIF van de HAIO, met speciale aandacht voor de ziekenhuisstage. Hoe verloopt de PIF van de HAIO en heeft de ziekenhuisstage hier een invloed op? Wordt deze stage als een meerwaarde ervaren? Kunnen er aanbevelingen gedaan worden om de ziekenhuisstage te verbeteren?

Methode: Door middel van een oriënterende literatuurstudie wordt het proces van PIF, alsook de beïnvloedende factoren hierop bestudeerd. Nadien wordt er een kwalitatief onderzoek uitgevoerd door middel van semi-gestructureerde interviews. In totaal worden er 12 HAIO's uit het tweede en het derde jaar van de MaNaMa huisartsgeneeskunde geïnterviewd, met gelijke verdeling in gender, alsook in de twee stagetrajecten. Na een vragenlijst met achtergrondinformatie in verband met de PIF, worden interviews afgenomen, gepseudonimiseerd en getranscribeerd. De resultaten worden gecodeerd via NVivo waarna analyse gebeurt aan de hand van de codeboom.

Resultaten: Tijdens de opleiding huisartsgeneeskunde komen er minder vaak kantelmomenten naar voor in de PIF dan in de basisopleiding. De evolutie in PIF bij HAIO’s tijdens de eerste huisartsenstage toont een toename in zelfvertrouwen, door werkervaring in een veilige leeromgeving, in combinatie met positieve feedback van de HAPO. De ziekenhuisstage kan een desoriënterend moment vormen in de opleiding met een tijdelijke toename in stress en onzekerheden. Na het doorlopen van de ziekenhuisstage wordt er een verdere evolutie in PIF van de HAIO opgemerkt: er is een toename in zelfvertrouwen op het gebied van kennis en werkwijze, een beter inzicht in de werking van het ziekenhuis, het belang van multidisciplinair samenwerken en een laagdrempeliger contact of gerichter doorverwijzen naar de tweede lijn. De meeste HAIO’s halen gemiste leerkansen aan door onvoldoende huisartsgerichte teaching, door een hoge werkdruk of door te lang op dezelfde dienst te werken. Ondanks mogelijke tekortkomingen, wordt de ziekenhuisstage door de HAIO als waardevol beschouwd.

Conclusie: Dit onderzoek bevestigt de beïnvloedende factoren op de PIF van de huisarts(-in-opleiding) uit eerdere onderzoeken. Er wordt nagegaan hoe de evolutie van PIF verloopt tijdens de MaNaMa huisartsgeneeskunde. De ziekenhuisstage is een waardevolle aanvulling in de opleiding en heeft een positieve invloed op de PIF van de HAIO. De keuze voor huisarts wordt bovendien opnieuw bevestigd. Mogelijke adviezen voor de ziekenhuisstage zijn een betere balans tussen werken en leren, consistente begeleiding en het aanbieden van huisartsrelevante teaching. Voor toekomstig onderzoek is een breed interuniversitair longitudinaal onderzoek met herhaalinterviews aanbevolen om deze resultaten te toetsen op grotere schaal.